

## Для школярів придумали новий урок

У якості експерименту в українських школах пропонується ввести щоденні уроки рухової активності. Про це під час засідання організаційного комітету, присвяченого проведенню Року спорту і здорового способу життя, сказав міністр освіти та науки Дмитро Табачник. За словами міністра, уроки рухової активності варто проводити кожного навчального дня.



## Інспектор колонії постачав засудженим наркотики

Співробітники СБУ затримали на Рівненщині 20-річного молодшого інспектора відділу нагляду і безпеки вправної колонії, який постачав засудженим наркотики й інші заборонені предмети. Як повідомили у прес-службі УСБУ в Рівненській області, правопорушника затримали під час чергової спроби переміщення на режимну територію 11 гравів канабісу та двох мобільних телефонів. Стосовно затриманого прокуратура порушила кримінальну справу. Триває слідство.

# Спочатку продали житло з людьми, а тепер виселяють їх на вулицю

23 січня під стінами Луцької міської ради, а 24-го — під облдержадміністрацією зібралися на мітинг мешканці гуртожитку, що на вулиці Сагайдачного, 1. Вони просили владу втрутитися у ситуацію і не допустити незаконного виселення їх із помешкання, у яких вони живуть більше 20-ти років. У чому суть конфлікту, з'ясували «Відомості».

Вирушивши за вказаною адресою, ми зустрілися з мешканцями та побували у їхніх квартирах. Відразу варто зауважити, що слово «гуртожиток» у традиційному значенні — спільна кухня на коридорі та кілька невеличких кімнат, у кожній із яких живе сім'я — сюди не підходить. А вже тепер родини мають квартири, які колись були цілими блоками, а це кухня та чотири кімнати. Це приблизно 100 квадратних метрів — у кого більше, у кого менше.

Це був гуртожиток, побудований для чехословацьких студентів, такого планування він один в Україні, — розповідає колишній його командант **Євгенія Тиводар**. — Жили тут студенти, працівники тролейбусного депо, «Волиньрембуду». Давали сім'ї по одній кімнаті, але часто хтось вибирився, скажімо, отримували квартири, і їхні кімнати займали самовільно. Бувало, за борги виселяли. І поміалу вийшло так, що тепер усі тут мають майже по сто квадратів. «Волиньрембуд» узяв кредит і віддав цей будинок під заставу банку, де керував Микола Голев. Він приїжджає і каже: цей будинок належить банку. Щоби з вами не сваритися, пропоную вам купити ваші квартири за дві тисячі доларів. Можу навіть дати у розстрочку на рік-два. Ми ходили до тодішнього мера Кривичького, обурювалися, що нас продали: як це так — гуртожиток із людьми? Але Голев сказав, що це вже не гуртожиток, а його власність. Ми повільно у борги, проте погодилися на пропозицію та викупили квартири (17 квартир, — авт.). А тепер ті, хто не купив тоді, лікті кусають.

— Хто мав змогу, той купив, — пояснює Євгенія Лазарук, яка належить до тієї частини, що «лікті кусає». — Ті, хто десять років не пропрацював у «Волиньрембуді» та боявся, що виселять, також викупили. Ми ж знали, що на законних підставах отримали це житло, бо ж стільки років пропрацювали, тому вирішили добитися справедливості.

Крім того, коли порахували, що доведеться платити комунальні послуги плюс кредит за квартиру, жажнулися: то на що ж тоді жити?

Дві тисячі доларів у 2000-му році й справді було чималою сумою. Для робітничої сім'ї відшукати такі кошти у своєму бюджеті було дуже непросто.

— У 1994 році ВАТ «Волиньрембуд» приватизувало цей гуртожиток і ввело у статутний фонд, — розповідає передісторію конфлікту Євгенія Лазарук. — У 96-му ВАТ «Волиньрембуд» обміняло його Голеву за акції, а у 97-му той продав будівлю ЗАТ «Лізинг нерухомість». Ми зверталися у міську раду, нас запевняли, що ніхто виселяти не буде, Голев був на тому засіданні. Минуло три роки, а тоді почався продаж. Попродавали наше житло разом із нами іншим мешканцям. Сім квартир продали відразу, а інші сім, коли «Лізинг нерухомість» збанкрутувало, передали у ліквідаційну масу. Їм'я ліквідатора — Олександр Жиліч. Ми ходили до нього й казали, що, згідно з законом, житловий фонд не входить у ліквідаційну масу. Проте він продав квартири за аукціону одним людям, ті перепродали іншим, які у банках понабирали кредитів під заставу цього житла. І банки, надаючи кредити, навіть не перевіряли, чи зайняте це житло. А тут же люди прописані! Тепер дехто судиться з банком. Ми навіть їздили в Київ. Генпрокуратура дала вказівку, щоб тут, на місці, подали позов про визнання неправомірним уведення гуртожитку в статутний фонд і передали його у комунальну власність. Господарський суд визнав гуртожиток комунальною власністю. Далі самі мешканці подавали позов про визнання договору міни та купівлі-продажу між «Волиньрембудом» і Голевим та між Голевим і ЗАТ «Лізинг нерухомість» недійсним. Нам відмовили. Але ж не може так бути, що гуртожиток належить до комунальної власності, а купівля-продаж виходить вірною. Просимо владу, оскільки це їхня комунальна власність, звернутися до прокуратури щодо поновлення строків справи та визнання купівлі-продажу недійсною. Тоді усі люди виграють особисті справи, бо неправомірним буде продаж цілого будинку, і ми зможемо приватизувати свої квартири.

Сьогодні, за її словами, 15 сімей підлягає виселенню, бо їхні кварти-



ри вже куплені, але вони ще судяться з власниками.

— Нас також купили, але я довела в суді, що живу тут на законних підставах, тому рішення суду було на мою користь, — продовжує Євгенія Степанівна. — А вже мій чоловік у «Волиньрембуді» пропрацював 12 років. Іще на другому поверсі у сім'ї з квартири №2 рішення суду також «без виселення».

А от ситуація в іншій мешканки, Валентини Цпін, що проживає в 11-й квартирі, набагато гірша. Їй уже загрожує примусове виселення.

— На основі трудових відносин отримала кімнату, — розповідає про свою сім'ю Валентина Володимирівна. — Спочатку одну, а потім, коли вже викупило «Лізинг нерухомість», мені надали ордер ще на дві кімнати у 98-му році. Нас тут прописано п'ятеро. У 2002 році «Лізинг нерухомість» виставляє цю квартиру на торги, і через «Укрспецюст» 15 червня 2002 року її було продано. Цього ж року мене подала у суд на виселення суддя Лівандовська, яка її купила по дорученню своєї мами Хомик Є. Суд тягнувся до 2008 року, і було винесено рішення відмовити у виселенні мене і моєї сім'ї. У 2011 вони знову подають до суду — визнати ордер недійсним і виселити нас без надання іншого житла. Суддя Ковтуненко приймає рішення виселити нас без надання іншого житла, Апеляційний суд Волинської області залишає рішення без змін. Касаційну

скаргу я подала, але її розглянули у надто короткий термін — за 10 днів, а Верховний Суд написав у рішенні: «необгрунтована заява».

— Відкрили провадження — виселити без надання іншого житла, — розкажує крізь сльози жінка. — Але ми мітингували, то судовий виконавець потім подзвонив до мене, попросив написати заяву, мовляв, на час зимового періоду я не маю куди вивезти речі. Я написала заяву і в суд з проханням відстрочити виконання рішення на шість місяців. Була в голови облдержадміністрації, він сказав: «Від імені Президента забороняю будь-які дії щодо виселення з гуртожитку на Сагайдачного, 1». А ще дав доручення прокуратурі по-новому відкрити кримінальні справи. Чим це усе закінчиться, невідомо.

Через ці суди й виник внутрішній конфлікт між мешканцями — тими, хто сьогодні судиться, і тими, хто ще у 2000-му викупив квартири. Останні створили об'єднання співвласників, яке очолює Олександр Лук'ячук, а перші — будинковий комітет на чолі з Євгенією Лазарук. Як можна було в одному будинку зареєструвати дві таких структури — також питання до міськради. Члени ОСББ нарікають на своїх сусідів через те, що ті не платять за комунальні послуги вчасно, через що їм неодноразово відключали світло, воду. А ще хвилюються, і це зрозуміло, бо, мовляв, коли договори міни та купівлі-продажу між «Во-

линьрембудом», Голевим і «Лізинг нерухомість» визнають недійсними, то у них можуть початися проблеми з правом власності на житло.

На що сподіватися мешканцям горезвісного гуртожитку, «Відомості» поцікавилися у заступника Луцького міського голови Василя Байцима.

— Питання перебуває на контролі у міського голови, — відповів Василь Федорович. — Ми шукаємо альтернативи, щоб сім'ї не залишилися на вулиці, шукаємо підходяще приміщення для переселення. Хоча, на мою думку, в соціально-правовій державі такого рішення суду не може бути. Знаю, у справу втрутився й Борис Клімчук.

Практикуючий юрист Інна Стретович радить тим, кого виселяють, подати заяви до виконавчої служби про зупинення виконання провадження, вказавши підставою те, що вони звернулися до губернатора і він розглядає їхню справу.

— Відкрити кримінальну справу також можливо, — розповідає Інна Сергіївна, — але має бути або заява про злочин, або офіційна інформація про це. Якщо голова облдержадміністрації пообіцяв, думаю, він уже дав вказівку своїм підпорядкованим підняти архівні дані, документи. Можливо, є порушення при передачі, продажу гуртожитку чи його приватизації, якщо така була. В такому разі виконання провадження офіційно зупиняється. Відкриття кримінальної справи важко юридично пов'язати, бо, виходить, з одного боку, гуртожиток неправомірно проданий, а з іншого — людина правомірно купила в ньому квартиру, але це можливо. Тоді виконавча служба може видати постанову про зупинення виконавчого провадження до вирішення питання, що стосується правомірності продажу цих об'єктів.

— Треба розібратися спочатку, хто є власниками ВАТ «Волиньрембуд» і на підставі чого гуртожиток належав підприємству, — продовжує юрист. — Можливо, частина гуртожитку належала власникам акцій «Волиньрембуд», якщо такі були. То без їх відома його взагалі не могли продати. І згідно з примірним положенням про гуртожитки, є певна категорія осіб, які взагалі не підлягають виселенню. Тут треба шукати правомірність оформлення всіх документів із самого початку.

Людмила ШИШКО

### ПАЛЬНЕ

## Кожна п'ята заправка в Україні продає «бодягу»

П'ята частина усіх АЗС України продає неякісне паливо, заявив заступник директора науково-технічного центру «Психея» Геннадій Рябцев, пише ТСН.

«Близько двох тисяч заправок продає бензин на межі рентабельності або «в нуль», або взагалі «в мінус». Це означає, що або не платять податки, або застосовуються сірі схеми, або реалізується неякісне паливо. Це непрямым методом аналізу, але він дозволяє говорити, що близько 20% АЗС не повністю відповідають вимогам із якості реалізованого бензину», — зазначив він.

На думку президента об'єднання «Асоціація операторів ринку нафтопродуктів України» Леоніда Косянчука, основною причиною цієї ситуації є відсутність контролю якості палива з боку держави. «На всю країну десять лабораторій здатні проводити повну перевірку всіх видів нафтопродуктів, це включаючи заводські. Тобто, грубо кажучи, по лабораторії



на тисячу АЗС. І ще питання, чи перевіряють вони» — підкреслив експерт. Іще однією проблемою, зі слів фахівців, є продовження дії старих стандартів на нафтопродукти (відповідних вимогам Євро-2, Євро-3). Нагадаємо, у 2011-му кількість неякісного пального на заправах зростає у п'ятеро.

### СУПЕРЧКА

## Керівнику луцьких тролейбусників погрожують прокуратурою

На Луцькому підприємстві електротранспорту досі триває трудовий спір між колективом і адміністрацією — він виник іще 2009 року під час масових страйків працівників через борги з зарплатні.

Дійти згоди намагалися чиновники ОДА 31 січня на засіданні обласної комісії з погашення боргів із зарплати, пише «ВолиньPost».

Як зазначив начальник обласного відділення Нацслужби посередництва і примирення Олександр Клімович, нещодавно служба надіслала керівнику ЛПЕ Івану Гриданчуку лист про те, що потрібно організувати узгоджувальну зустріч працівників підприємства й адміністрації і розглянути трудовий спір.

«Прийшла відповідь, що немає необхідності зустрічатися, питання вирішиться в робочому порядку й усе буде добре. Я хочу сказати, що на сьогодні жодного рішення примірної комісії немає. І, згідно з законодавством, воно є обов'язковим для роботодавця і для тих, хто ініціював це питання», — сказав Олександр

Клімович.

«Зміна керівника не знімає відповідальності щодо вирішення колективного спору. Якщо ви сьогодні скажете про конкретний термін погашення заборгованості, то місяць-два ми не ініціюватимемо узгоджувальної зустрічі. Якщо так не станеться і ви не захочете брати участь у зустрічі, тоді ми будемо змушені звертатися до органів прокуратури», — звернувся до Гриданчука начальник волинської служби посередництва і примирення.

Потому керівник ЛПЕ повідомив, що вже три місяці обіймає посаду директора цього підприємства і частину боргів уже вдалося погасити. Наразі зарплатний борг становить 652 тисячі гривень.

«Нині нема необхідності в проведенні узгоджувальної зустрічі спільно з представниками нацслужби та посередництва, позаяк ці питання, зокрема й питання з боргами, вирішуємо в робочому порядку між профспілковим колективом і адміністрацією підприємства», — сказав

він.

«Немає наразі трудового спору між колективом і адміністрацією ЛПЕ. Профспілковий комітет бачить, як виплачуються борги. Конфлікту немає. Як його закрити, якщо він зареєстрований, треба подивитися», — розповів Іван Гриданчук.

Потім керівник ЛПЕ наголосив, що вже є складений графік виплати зарплати на 2012 рік, тож ситуація потроху покращиться.

«Ну чим ви мені можете допомогти, нічого ви мені не допоможете. Ну посидимо ми, підготуємо протокол, напишемо, що відбулася зустріч, і все. Мені треба допомогти матеріально, як то кажуть, «не мешайте жити, а допомогте матеріально», — додав Гриданчук.

Потому присутні на нараді обговорювали, яким чином виплачувати борги та заробляти гроші ЛПЕ. Та все ж, якщо потрібно, аби узгоджувальна зустріч між працівниками й адміністрацією підприємства відбулася, то вона відбудеться.